

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem Divi Thomae. Tomi Qvinqve

Qui Est Primvs De Sacramentis: In Qvo Ea Continentvr, Qvæ Post
Præfationem Indicantvr

Suárez, Francisco

[Köln], 1619

1 Vtrum per Baptismum auferantur omnia peccata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93807](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93807)

virtutem habet tollendi mortalia peccata, habeat etiam tollendi venialia, si homo sit dispositus, seu obicem non ponat: quia hic effectus minor est, & eiusdem ordinis cum illo, seu subordinatus illi. Secundo modo potest formari ratio D. Thomae, quia per Baptismum ita iustificatur homo, ut omnino censetur mori vitæ præteritæ, & in nouum hominem restitui: unde in alio loco Ezechielis dicitur accipere nouum cor, & nouum spiritum: omnia autem peccata ante Baptismum commissa pertinent ad veterem vitam: ergo omnia illa pereunt, & suffocantur in baptis-
mate.

In solutione ad primum, rationem reddit D. Thomas, cur per generationem Baptismi non solum tollatur originale peccatum, sed etiam alia, cum per regenerationem carnalem ex Adamo solum originale peccatum confahamus, & non alia: & rationem reddit, quia efficacior est virtus Christi, quam defectus Adæ. Quod confirmat ex illo, ad Rom. 5. Non sicut delictum, ita & donum: & infra. Non sicut per unum peccatum, ita & donum. Nam iudicium quidem ex vno in condemnationem, gratia autem ex multis delictis in iustificationem. Quorum verborum sensus est, Christi donum esse efficacius. Nam lapsus Adæ solum vnum delictum potuit in posteros transfundere: Christi autem meritum non solum illud peccatum, sed & reliqua omnia, quæ omnes homines postea committunt, potest auferre. Atque ita exponunt ibi Chrysostr. serm. 10. Theodoret. Theoph. Ambros. & alij, & August. quem D. Tho. citat. Quod testimonium, & ratio in illo fundata, recte procedit de virtute Christi in communi: tamen quia hæc virtus non solum per Baptismum, sed etiam per alia media applicatur, ideo non videtur tam efficaciter procedere in particulari de Baptismo. Sed dicendum est, illa ratione probari, habuisse Christum virtutem ad instituendum talem modum regenerationis, quo omnia peccata deleantur, & hoc est, quod immedia-
te probat D. Thom. Nam quod oportuerit hanc regenerationem esse in huiusmodi, in corp. artic. satis probatum est. Atque eodem sensu accipiendum est, quod in solutione ad tertium dicit D. Thom. Baptismum esse remedium sufficiens ad omnia genera peccatorum tollenda, quia passio Christi, in cuius virtute operatur, est vniuersalis medicina omnium peccatorum. Videri enim potest hæc ratio insufficiens: quoniam similiter inferri posset Sacramentum Pœnitentiæ, Extremæ vniuersionis, & alia sufficere ad omnia peccata tollenda: quoniam operantur in virtute passionis Christi, quæ est vniuersalis medicina. Igitur ex illo principio solum intendit D. Thom. concludere, in passione Christi esse virtutem sufficientem ad instituendum aliquod Sacramentum, quod vniuersaliter delet omnia peccata: quod autem communicauerit hanc virtutem Baptismo, quodque ad hunc effectum sit specialis ratio in illo magis, quam in aliis sacramentis, ex aliis principiis iam in finuatis probatum supponitur.

In solutione ad secundum, tangit D. Tho. questionem de necessitate Baptismi ad prædictum effectum, quam paulo post ex professo disputabimus.

ARTICVLVS II.

Vtrum per Baptismum liberetur homo ab omni reatu peccati.

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod per Baptismum non liberetur homo ab omni reatu peccati. Dicit enim Apostolus. Rom. 13. Quæ à Deo sunt, ordinata sunt. Sed culpa non ordinatur, nisi per penam, vt August. dicit. Ergo per Baptismum non tollitur reatus penæ præcedentium peccatorum.

2. Præterea, Effectus sacramenti aliam similitudinem

Rom 5.

Chrysostr. Theodor. Theophyl. Ambros. August.

habet cum ipso sacramento: quia sacramenta nouæ legis efficiunt, quod figurans: vt supra dictum est. * Sed ablutio baptismi alia habet quidem aliquam similitudinem in cum ablu-
tione macule: nullam autem similitudinem habere videtur cum subtractione reatus penæ. Non ergo per Baptismum tollitur reatus penæ.

3. Præterea, Sublato reatu penæ, aliquis non remanet dignus penæ: & ita iniustum esset eum puniri. Siquis per Baptismum tollitur reatus penæ, iniustum esset, post Baptismum suspendere latronem, qui ante homicidium commisit: & ita per Baptismum tollitur rigor humane disciplina: quod est inconueniens. Non ergo per Baptismum tollitur reatus penæ.

Sed contra est, quod Ambros. dicit super illud, Rom. 11. Sine pœnitentiâ sunt dona Dei & vocatio. Gratia, inquit, Dei in Baptismo gratis omnia condonat.

Respondendo dicendum, quod (sicut supra dictum est) per Baptismum aliquis incorporatur passioni & morti Christi, secundum illud Roman. cap. 6. Si mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiam viuemus cum eo. Ex quo patet, quod omni baptizato communicatur passio Christi ad redimendum, ac si ipse passus & mortuus esset. Passio autem Christi (sicut dictum est) est sufficiens satisfactio pro omnibus peccatis omnium hominum. Et ideo ille, qui baptizatur, liberatur à reatu totius penæ sibi debita pro peccatis, ac si ipse sufficeret satisfactio pro omnibus peccatis suis.

Ad primum ergo dicendum, quod quia pena passionis Christi communicatur baptizato, in quantum sit membrum Christi, ac si ipse penam illam sustinisset, ideo eius peccata remanent ordinata per penam passionis Christi.

Ad secundum dicendum, quod aqua non solum abluat, sed etiam refrigerat. Et ita suo refrigerio significat subtractionem reatus penæ, sicut sua ablutione significat emundationem à culpa.

Ad tertium dicendum, quod in penis, quæ iudicio humano, inferuntur, non solum attenditur, quia pena sit homo dignus, quoad Deum, sed etiam in quo sit obligatus, quoad homines qui læsi & scandalizati sunt per peccatum alicuius. Et ideo licet homicida per Baptismum liberetur à reatu penæ, quoad Deum, remanet tamen obligatus adhuc, quoad homines, quos iniustum est adiciari de penâ, sicut sunt scandalizati de culpa. Pœnâ tamen talibus princeps possit penam indulgere.

COMMENTARIVS.

Per reatum peccati intelligit D. Thomas obligationem ad penam temporalem. Nam obligatio ad æternam penam cum ipsa culpa necessario tollitur. Nam licet formaliter non sit ipsa culpa, sed effectus, vel proprietates illius, est tamen ita per se coniuncta cum macula culpæ mortalis, vt sit inseparabilis ab ipsa saltem secundum legem Dei ordinariam. Solet autem sæpe, ablata culpa, manere obligatio ad penam temporalem, vt inferius tractando de Sacramento Pœnitentiæ dicendum est: & ideo merito inquit D. Thomas: an ita etiam contingat in baptizatis, & respondet, per se loquendo, non ita contingere, sed Baptismum per se & virtute sua, delendo culpam, redimere omnem penam, atque adeo omnem obligationem ad penam manentem ex culpa. Dico autem, per se & virtute sua, quoniam ad hunc effectum nulla est satisfactio necessaria ex parte suscipientis sacramentum, neque alia dispositio præter illam, quæ necessaria est ad remissionem culpæ. Unde sic, hunc effectum nunquam impeditur, nisi per obicem, quo remissio culpæ impediatur, quia remissa culpa, nihil est quod obitare possit ad remissionem penæ, si ex parte hominis nulla satisfactio est necessaria. Hanc vero conclusionem sic explicatam optime probat D. Thomas in argumento. Sed contra: ex Ambrosio, ad Roman. 11. in quo præter